

साला, स्त्री, (सालः प्रकारोऽस्थस्वा इति। अच्। टाप्।) गृहम्। इत्यमरटीकायां भरतः ॥
सालाकारो, स्त्री, युवै पराजितनारी। इति
केचित् ॥

सालातुरीयः, पुं, पाणिनिमुनिः। इति हेमचन्द्रः ॥
तालव्यशकारादिः साधुपाठः। यथा,—
“सालातुरीयसालाहृदिपुत्राश्च पाणिनी ।”
इति शब्दरत्नावली ॥

सालारं, स्त्री, (सालां रातीति। रा+कः।)
द्रव्यरचणार्थं भित्तिस्थकौलकः। डाण्डा इति
भाषा। इति केचित् ॥

सालाहकः, पुं, (सालाया हक इव।) कुङ्कुरः।
नृगालः। तरुणः। इति केचित् ॥ तालव्यशका-
रादिष्वयम् ॥

सालूरः, पुं, मण्डूकः। इति शब्दरत्नावली ॥
तालव्यशकारादिषु ॥

सालीयः, पुं, मधुरिका। इत्यमरटीका ॥ तालव्य-
शकारादिषु ॥

साल्वः, पुं, विष्णुवधराजविशेषः। इति हेमचन्द्रः
स तु सोमदेशाधिपतिः। इति महाभारते
कर्णपर्व ॥ देशविशेषः। तद्देशे, पुं भूषि।
तद्देशसम्बन्धिनि, त्रि ॥ तालव्यश्यादिषु ॥

साल्वहा, [न्] पुं, (साल्वं हन्तीति। हन्+
क्तिप्।) विष्णुः। इति हेमचन्द्रः ॥

साल्विकः, पुं, पक्षिविशेषः। सालिक इति भाषा
यथा,—

“श्वमसतः सुद्रुचुडो गूयलकश्च साल्विकः।”
इति शब्दचन्द्रिका ॥

सावकः, त्रि, शिशुः। इति केचित् ॥ तालव्य-
शकारादिः साधुपाठः ॥

सावधानः, वि, (अवधानेन सह वर्तमानः।)
सचेतनः। सतकः। यथा, आहतत्त्वे।

“आगच्छन्तु महाभागा विश्वेदेवा वरप्रदाः।
ये चात्र विहितः चादे सावधाना भवन्तु ते ॥”

सावनं, स्त्री, (सवनं सोमयज्ञज्ञानं तस्येदमित्यर्थः)
सवनसम्बन्धिदिनम्। यथा, सोमयागे सवन-
त्रयस्याहीरात्रसाध्यत्वात् तत्सम्बन्धि दिनं
सावनम्। इति माधवाचार्यः ॥ अपि च।
ब्रह्मसिद्धान्ते। सावनं दण्डाः षष्टिरष्टः स्वलग्न-
स्वगुणांशाभ्यासादेन भवेत्। इति मलमास-
तत्त्वम् ॥ (यथाच सूर्यसिद्धान्ते।

“उदायाद्दुदयं भागोः सावनं तत् प्रकीर्तितम्।
सावनानि सूर्येतेन यज्ञकालविधिस्तु तैः ॥”)

सावनः, पुं, (सवनस्यायमिति। अण्) यज्ञ-
कर्मान्तः। यजमानः। वरुणः। इति मेदिनी ॥
दिवसविशेषः। यथा,—

“तिथिनेकेन दिवसचान्द्रमाने प्रकीर्तितः।
अहीरात्रेषु चैकेन सावनो दिवसः स्मृतः ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥

मासभेदः। स च त्रिंशद्द्वीराचालकः। यथा,
“त्रिंशता सौरदिवसेः सावनः परिकीर्तितः।”

इति शब्दरत्नावली ॥

अपि च। ब्रह्मसिद्धान्ते।

“चान्द्रः शुक्लादिदर्शान्तः सावनस्त्रिंशता दिनैः।
एकाराशौ रविर्वावत् कालं मासः स भास्करः।
सर्व्वर्षपरिवर्त्तं नाक्षत्र इति चोच्यते ॥”
विष्णुधर्मोत्तरे च।

“सन्निकर्षाद्व्याख्या सन्निकर्षमद्यापरम्।
चन्द्रार्कयोर्बुधेन्मासचान्द्र इत्यभिधीयते।

सावने च तथा मासि त्रिंशत्सूर्योदयाः स्मृताः ॥
आदित्यराशिभोगेन सौरो मासः प्रकीर्तितः।
सर्व्वर्षपरिवर्त्तं नाक्षत्र इति चोच्यते ॥” ॥
सावनमासकर्त्तव्यकर्मादि यथा,—

“सूतकादिपरिच्छेदो दिनमासाष्टपास्तथा।
मध्यमग्रहभुक्तिश्च सावनेन प्रकीर्तितः ॥
पितामहः।

“आम्बिके पिढकत्वे च मासचान्द्रमसः स्मृतः।
विवाहादौ स्मृतः सौरो यज्ञादौ सावनो मतः ॥”

अत्र आदिपदेन सत्रभूतिहृदिप्रायश्चित्तायुर्हाया-
श्रीच-गर्भाधान-पुंसवन-सोमन्तोन्नयन-नामकर-
शान्प्रमाण-निष्कमण-चूडादिप्रहणम्। तथा च
विष्णुधर्मोत्तरे ॥

“अध्यायनश्च षड्वारकर्म
सौरेश मानेन सदाध्यवस्थेत्।
सत्राण्युपास्यान्वथ सावनेन
लौक्यश्च यत् स्याद्वावहारकर्म ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥ ॥

वर्षविशेषः। यथा,—

“सौरेशास्तु मानेन यदा भवति भार्गव।
सावनेन च मानेन दिनषट्कं प्रपूर्यते ॥”
सौरसंवत्सरे दिनषट्काधिकः सावनः संवत्-
सरो भवतीति। इति मलमासतत्त्वम् ॥

सावरः, पुं, (सवराणामयमिति। अण्।) शीघ्रः।
इत्यमरटीका शब्दरत्नावली च ॥ (यथा,
सुश्रुते। ४। २२।

“शरित्वोत्पलषष्ठाङ्गसावरागुरुचन्दनैः ॥”
पापम्। अपराधः। इति विश्वः ॥ (रुगविशेष-
मांसे, स्त्री। तस्य गुणा यथा,—

“सावरं पल्लवं सिन्धुं शीतलं गुरु च स्मृतम्।
रसे पाके च मधुरं कफदं रक्तपित्तहृत् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे द्वितीये भागे ॥
तालव्यशकारादिरप्ययम् ॥

सावर्णः, पुं, (सवर्ण एव। स्वार्थे अण्। सवर्णायाः
कायाया अयत्यमिति अण् वा।) अष्टममनुः।
यथा,—

“कायासंज्ञासुतो योऽसी द्वितीयः कथितो मनुः
पूर्व्वजस्य सवर्णोऽसी सावर्णस्तेन कथ्यते ॥”
इति देवीभागवतम् ॥

(तथाच हरिवंशे। ८। १८।

“पूर्व्वजस्य मनोस्तात सद्योऽयमिति प्रभुः।
मनुरेवाभवन्नान्ना सावर्ण इति चोच्यते ॥”
यथाच मातृस्ते। ८। ३१—३२।

“सावर्णस्य प्रवक्ष्यामि मनोर्भावि तथान्तरम्।
अष्टयामा गुरदांश्च कौशिको गालवस्तथा ॥

सतानन्दः कश्यपश्च रासश्च ऋषयः स्मृताः।
धृतिस्वरोयान् यवसः सुवर्णो हृष्टिरेव च ॥
चरिणुरीषाः सुमतिः वसुः सुभुश्च वीर्यवान्।
भविष्या दशसावर्णा मनोः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥”

सावर्णलक्ष्यं, स्त्री, (सावर्णस्य समानवर्षस्य पूर्वा-
कृतेरिति यावद् लक्ष्यं तस्मात्।) चर्म। इति
शब्दरत्नावली ॥

सावर्णः, पुं, (सवर्णाया अयत्यमिति। इज्।)
अष्टममनुः। स च सूर्यपुत्रः। यथा,—

“विवस्वतश्च हे जाये विश्वकर्म्मसुते उभे।
संज्ञा काया च राजेन्द्र ये प्रागभिरहिते तव ॥
दृतीयां वडवामिके तासां संज्ञासुतास्तथा।
यमो यमो आहदेवकायायाश्च सुतान् गृणु ॥

सावर्णस्तपती कन्या भार्या संवरणस्य या।
शनेश्वरस्तृतीयोऽभूदश्विनो वडवामजी ॥

अष्टमेऽन्तर आयाते सावर्णिर्भविता मनुः।
निर्गोकविरजस्कायाः सावर्णतनया नृप ॥

तश्च देवाः सुतपसो विरजांश्चतुप्रभाः।
तेषां विरोचनसुतो वलिरिन्द्रो भविष्यति ॥

दत्त्वे मां याचमानाय विष्णवे यः पदत्रयम्।
राहमिन्द्रपदं हित्वा ततः सिद्धिमवाप्स्यति ॥

योऽसौ भगवता बहः प्रीतेन सुतले पुनः।
निवेशितोऽधिके स्वर्गादधुनास्ते स्वराड्भिन

मालवो दौमिमानामो द्रोणपुत्रः क्षपस्तथा।
ऋष्यशृङ्गः पिनाक्षाकं भगवान् वादरायणः।

इमे सप्तर्षयस्तत्र भविष्यन्ति स्वयोमतः ॥
इदानीमासते राजन् स्त्री स्त्री चायममण्डले।

देवगुह्यात् सरस्वत्यां सार्वभौम इति प्रभुः।
स्थानं पुरन्दराहृत्वा वसथे दास्यतीश्वरः ॥”

इति श्रीभागवते। ८। १३। ८—१७ ॥
(अस्य विशेषविवरणन्तु मार्कण्डेयपुराणे देवी-
माहात्म्ये द्रष्टव्यम् ॥) गोचविशेषः। यथा।

वास्यसावर्णिगोत्रयोरीर्व्वन्धवनभार्गवजामद-
न्याप्रवसवराः। इत्युदाहृतत्त्वम् ॥

साविकं, स्त्री, (सविता देवता अस्त्विति। अण्।)
यज्ञोपवीतम्। इति शब्दरत्नावली ॥ (तद्-
सम्बन्धिनि, वि। यथा, भागवते। ४। ३। १०।

“किं जम्भभिस्त्रिभिर्व्वेह शौकसावित्रयाश्रिकैः।
कर्म्मभिर्वा जयोप्रोक्तैः पुंसोऽपि विबुधायुसा ॥”

साविकः, पुं, (सविता देवता अस्त्विति। अण्।)
ब्राह्मणः। इति हेमचन्द्रः ॥ अह्वरः। वसुः।
इति मेदिनी ॥ (स्वार्थे अण्।) सूर्यः। गर्भः।
इति शब्दरत्नावली ॥ (सवितुरपत्यं पुमान्।
अण्। कर्षः। यथा, महाभारते। १। १३७।
८।

“सोऽत्रवीत् मेघगभीरस्वरेण वदतां वरः।
भ्राता भ्रातरमज्जातं साविकः पाकशासनम् ॥”

सूर्यवंशीये, त्रि। यथा, उत्तरचरिते १ अङ्के।

“यत् सावित्रैर्दीपितं भूमिपालै-
र्लोकश्रेष्ठैः साधु गृहं चरितम्।
मत्सम्बन्धात् कश्मला किंवदन्ती

स्यादेदस्मिन् हन्त धिक् मामधन्यम् ॥”